

Katecheza kl. „0”

Autor: s. Olga Danuta Patuszyńska OP

Temat: Chcę do Ciebie podobnym być.

Cel ogólny: Zapoznanie z postacią bł. s. Julii Rodzińskiej.

Cele operacyjne

Uczeń:

- Wyjaśnia, kim była s. Julia Rodzińska,
- Poda kilka przykładów jak naśladowała Pana Jezusa s. Julia,
- Wybierze jedna cechę s. Julii, którą będzie naśladować w życiu.

Pomoce: maskotka, obrazek błogosławionej, arkusz szarego papieru (podzielony na trzy części), ilustracje przedstawiające góry, dzieci, dom, rodziców, siostry, szkołę; różaniec, Pismo św., świeca, serduszka, flamastry, obrazki z modlitwa do bł. s. Julii.

Modlitwa: *Ojcze nasz.*

I. Wprowadzenie

Dzieci siadają w kręgu. Katecheta zapoznaje dzieci z tematem katechezy:

Dziś poznacie kogoś, kto bardzo kochał Pana Boga i w swoim codziennym życiu naśladował Go. Nasz Mikołajek (pokazuje maskotkę) zapoznał się i zaprzyjaźnił z naszą świętą a nawet przeprowadził z nią krótką rozmowę-wywiad. Dziś chce wam opowiedzieć o życiu tej błogosławionej.

Mikołajek rozpoczyna opowiadanie:

W małej podgórskiej miejscowości o nazwie Nawojowa (koło Nowego Sącza) urodziła się dziewczynka. Była malutka i wątłego zdrowia. Dlatego też nie zwlekając rodzice zanieśli ją do pobliskiego kościoła, aby ją ochrzcić. Nadano jej imię Stanisława. Mała Stasia wzrastała w rodzinie pełnej miłości. Tatuś Stasi był organistą. Dlatego wszyscy w rodzinie dziewczynki byli bardzo rozśpiewani. Mała Stasia chętnie nucila pieśni, których nauczył ją tato. Na co dzień pomagała w pracach domowych, opiekowała się młodszym rodzeństwem. Wraz z całą rodziną modliła się na różańcu, chodziła do kościoła. Sama też lubiła się modlić. Kiedy miała 8 lat zmarła jej mamusia, która wcześniej ciężko chorowała. Mimo pomocy lekarzy nie udało się uratować zdrowia chorej. Po śmierci mamy, Stasia przejęła wiele obowiązków w . Jednakże do domu zaczęła zaglądać bieda. Niedługo po śmierci mamy Stasi, rozchorował się tato. Podczas zimowej kolędy stan jego zdrowia się pogorszył i tato Stasi zmarł. Stasia wraz z rodzeństwem została sama.

W tym miejscu katecheta przerywa opowiadanie: *Wkrótce wrócimy do dalszych losów Stasi- zapowiada Mikołajek.*

Katecheta rozkłada na środku przed dziećmi arkusz szarego papieru, który już został podzielony jest na trzy części. Pierwsza część nosi nazwę : **DZIECIŃSTWO.**

Na stoliku obok przygotowane są rekwizyty symbolizujące życie s. Julii. Ze stolika dzieci wybierają te rekwizyty, które najbardziej odnoszą się do poznanego fragmentu życia s. Julii. W trakcie pracy katecheta rozmawia z dziećmi, wyjaśnia i utrwala poznane wiadomości.

(Wariant drugi: Dzieci mogą przedstawić niektóre sytuacje z życia Stasi, np.: zamiatanie, zmywanie naczyń, zabawa z rodzeństwem itp. Dzieci mogą to również pokazywać).

Dzieci przyglądają się przez chwile swojej pracy. Następnie siadają w kręgu i Mikołajek kontynuuje swoją opowieść:

Posłuchajcie, co stało się dalej z samą Stasią i jej rodzeństwem.

Wkrótce braćmi zaopiekowali się krewni, a Stasią i jej siostrą Janką zaopiekowały się siostry dominikanki. Musicie wiedzieć, że w Nawojowej był i jest do dziś klasztor sióstr dominikanek. Siostry opiekowały się kościołem, prowadziły szkołę, odwiedzały chorych. Dla Stasi i Janki zaczęło się nowe życie. Stasia dorastała, ukończyła szkołę i dostała się do szkoły nauczycielskiej. Chciała być nauczycielką, bo bardzo kochała dzieci. Pomagała siostronom w ich pracy i razem z nimi modliła się. Mocno zapragnęła zostać siostrą zakonną. Gdy miała 17 lat wstąpiła do zgromadzenia sióstr dominikanek. Otrzymała biały habit, welon, oraz długi czarny różaniec. (Katecheta pokazuje portret siostry Julii). Otrzymała też nowe imię zakonne-s. Julia.

Wiele by można opowiadać o s. Julii. Bardzo kochała dzieci i jako nauczycielka pracowała w sierocińcu. Wiedziała, co to znaczy być sierotą, więc jeszcze bardziej otaczała te dzieci miłością. Uczyla języka polskiego. Była dobra dla każdego dziecka. Troszczyła się, by był ładnie ubrane, uczesane, zadbane. Głodnym podrzucała dyskretnie kanapki. Chętnie się z nimi bawiła, śpiewała, rysowała. Dziewczynki uczyła wyszywania i haftowania. W jej sercu każde dziecko miało specjalne miejsce. Dzieci często widziały ją z różańcem w rękę szepczącą modlitwę. Wszyscy ją kochali, bo Ona swym życiem pokazywała Jezusa. Dziś wszyscy modlimy się do niej, bo jest świętą w niebie.

W tym miejscu Mikołajek kończy opowieść. Katecheta prosi dzieci, by na drugiej części arkusza z napisem STASIA-SIOSTRA JULIA dzieci ułożyły obrazki przedstawiające: dzieci, różaniec, siostry itp. Można zaproponować krótką wspólną zabawę.

II. ROZWINIĘCIE

Siostra Julia jest teraz w niebie. Pan Jezus powiedział: „Zaprawdę cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnieście uczynili”.

Powiedzcie:

- 1) Co P. Jezus chce nam powiedzieć w tych słowach? (kto pomaga drugiemu człowiekowi, pomaga Jezusowi),
- 2) W jaki sposób pomagamy ludziom?
- 3) Kto w sposób szczególny wypełnił to zadanie? (s. Julia)

Siostra Julia całkowicie wypełniła te słowa Jezusa. Chciała być do Niego podobna we wszystkim, co robiła. Dlatego dziś jest w niebie i możemy modlić się do niej i prosić o potrzebne łaski. Każde dziecko chce naśladować s. Julię. Pomyśli, co może zrobić, aby być do niej podobnym.

Dzieci otrzymują serduszka, które przyklejają na trzy części arkusza z napisem NIEBO i przyklejają fotografię s. Julii.

III. ZAKOŃCZENIE

Każdy z nas kocha Pana Jezusa i chce Go naśladować w swoim życiu podobnie jak to czyniła s. Julia. Powiedzmy Panu Jezusowi, co będziemy czynić dla Niego, aby być do Niego podobnym-dzieci wypowiadają na głos to, co zapisał w serduszkach.

Praca domowa

Każde dziecko otrzymuje obrazek z błogosławioną s. Julia Rodzińską i modlitwa do niej. Katecheta prosi, aby w domu wraz z rodzicami pomodlić się o potrzebne łaski. Na koniec można zaśpiewać piosenkę „Święty uśmiechnięty” lub odmówić modlitwę, którą proponują dzieci. Można dać dzieciom rysunek do kolorowania. **Załącznik 1**

Załącznik 1.

